

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوهٔ چهل و پنجم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

اعوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آیات ۷۶ - ۷۵ از سوره مبارکه مریم

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ

إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَ أَضْعَفُ

جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَ يَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَ الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ

رَبِّكَ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

ترجمه آیات ۷۶ - ۷۵

بگو: کسی که در گمراهی باشد، خدای بخشنده حتماً به او مهلت می‌دهد تا زمانی که ببینند آنچه را به آن‌ها وعده داده شده که یا عذاب و یا قیامت خواهد بود. پس به زودی خواهند دانست که چه کسی مکانش بدتر است و چه کسی لشگرش ضعیف‌تر است. (۷۵)

و کسانی که هدایت شده‌اند، خدا بر هدایتشان می‌افزاید و باقیات الصالحات در نزد پروردگارت ثوابش بهتر و عاقبتش نیکوتر است. (۷۶)

برداشت از آیات ۷۶ - ۷۵ (هدایت)

سالک الی الله باید بداند که اگر در راهی و یا کاری ضلالت و گمراهی را انتخاب کرد و فوراً جبران ننمود خدای تعالی او را به حال خود وامی‌گذارد و کارش به جای بسیار بدی می‌کشد ولی اگر محاسبه و مراقبت دقیقی داشته باشد و نگذارد در راهی به اشتباه برود خدا بر هدایتش می‌افزاید و عاقبتش به خیر می‌انجامد.

آیات ۸۴ - ۸۳ از سوره مبارکه مریم

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ

ترجمه آیات ۸۴-۸۳

آیا ندیدی که ما شیاطین را به سوی کفار قطعاً فرستادیم تا آنها را کاملاً تحریک کنند؟ (۸۳)
پس بر آنها عجله نکن جز این نیست که ما (اعمالشان) را برایشان کاملاً می‌شماریم. (۸۴)

برداشت از آیات ۸۴-۸۳ (گمراهی)

سالک الی الله باید بداند که اگر خدا انسان را به حال خود واگذارد شیطان او را تحریک می‌کند و به گمراهی بیشتری می‌کشاند.

آیه ۹۶ از سوره مبارکه مریم

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

ترجمه آیه ۹۶

قطعاً کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل شایسته کرده‌اند، خدای بخشنده برای آنها در دلها محبتی قرار می‌دهد. (۹۶)

برداشت از آیه ۹۶ (محبت)

سالک الی الله اگر ایمان و عمل صالح داشته باشد محبتش را خدای تعالی در دلهای مردم قرار می‌دهد.

«سوره مبارکه طه»

آیات ۳۶-۱۹ از سوره مبارکه طه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ❁

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ
نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿٢٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ

يَا مُوسَى ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَ

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا

تَسْعَى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾ وَ

مَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسُّ بِهَا

عَلَى غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَآرِبٌ أُخْرَى ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَى ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا

فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيَظًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى ﴿٢٢﴾

لِئُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ

اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ

بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَاشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ

ترجمه آیات ۳۶ - ۹

و آیا جریان حضرت موسی به تو رسیده است؟ (۹)

آن وقتی که آتشی را دید، پس به خانواده اش گفت: بمانید. حتماً من آتشی را احساس کردم. شاید از آن جرقه ای برای شما بیاورم یا از کنار آن آتش راهنمایی پیدا کنم. (۱۰)

پس وقتی که نزدیک آن آتش رسید، ندا داده شد: ای موسی! (۱۱)

من قطعاً پروردگار توأم. کفشت را بکن. تو قطعاً در بیابان مقدّس «طوی» هستی. (۱۲)

و من تو را انتخاب کرده ام. پس گوش بده به آنچه وحی می شود. (۱۳)

قطعاً من خدائی هستم که خدائی جز من نیست. پس مرا عبادت کن و برای یاد من نماز بخوان. (۱۴)

قطعاً قیامت خواهد آمد. می خواهم آن را پنهانش کنم تا هر کسی به آنچه کوشش می کند، جزا داده شود. (۱۵)

پس تو را کسی که ایمان به قیامت ندارد و پیرو هوای نفس خود است، از قیامت باز ندارد که مطرود خواهی شد. (۱۶)

و ای موسی، آن چیست در دست تو؟ (۱۷)

موسی گفت: این عصای من است. بر آن تکیه می کنم و با آن برای گوسفندانم برگ می تکانم و برای من در این عصارهای دیگری هم هست. (۱۸)

خدا گفت: آن را بینداز ای موسی. (۱۹)

پس آن را انداخت. ناگهان آن ماری شد که حرکت می کرد. (۲۰)

خدا گفت: بگیر آن را و نترس. به زودی ما آن را به صورت اوّلش بر می گردانیم. (۲۱)

دستت را در بغلت کن تا سفید و بی عیب بیرون آید که نشانه دیگری باشد. (۲۲)

تا به تو نشان دهیم از آیات بزرگ خود. (۲۳)

به سوی فرعون برو که قطعاً او طغیان کرده است. (۲۴)

موسی گفت: پروردگار من، شرح صدر به من عنایت کن. (۲۵)

و کارم را آسان کن. (۲۶)

و گره را از زبانم باز کن. (۲۷)

تا سخن مرا بفهمند. (۲۸)

و برای من از اهل خودم وزیری قرار بده. (۲۹)

برادرم هارون باشد. (۳۰)

بوسیله او پشتم را محکم کن. (۳۱)

و او را در کار من شریک فرما. (۳۲)

تا ما تو را زیاد تسبیح کنیم. (۳۳)

و تو را زیاد یاد کنیم. (۳۴)

قطعاً تو بر حال ما بینائی. (۳۵)

خدا گفت: ای موسی، قطعاً آنچه را که خواستی به تو داده شد. (۳۶)

برداشت از آیات ۳۶ – ۹ (قضیه حضرت موسی ﷺ)

سالک الی الله باید بکوشد وسائل رفاه و آسایش زن و فرزندش را کاملاً تهیه کند و اگر در این بین با مأموریت‌های الهی برخورد نمود خدا را بر آن‌ها مقدم بدارد تا خدای تعالی هم او را بر دیگران برگزیند و اگر بخواهد مورد توجه بیشتری از جانب خدای تعالی واقع گردد نماز بخواند و بندگی خدا را دقیقاً انجام دهد و معتقد به مرگ و قیامت و روز جزا باشد تا خدای تعالی دوستانه با او حرف بزند و او هم با خدا با محبت شدید تکلم کند. و خدای تعالی با کارهای غیر عادی از قبیل معجزه و یا کرامت او را اکرام کند و ترس و وحشت را از او بردارد تا بتواند کاملاً امر به معروف و نهی از منکر نماید و در مقابل پر قدرت‌ترین مردم بایستد و آن چنان به کمالات روحی برسد که خواسته‌اش، خواست خدا باشد و همه حوائجش در راستای بندگی و یاد خدا واقع گردد و خدای تعالی دعا‌های او را مستجاب فرماید و باید سالک الی الله کوشش کند که آن چه از خدا می‌خواهد بیشتر در راه بندگی و دعوت مردم به سوی خدا و سیر الی الله باشد چنان که حضرت موسی ﷺ وقتی مأموریت برای هدایت قومش پیدا کرد و در مقابلش قدرتمندی مثل فرعون طغیانگر قرار گرفت اول چیزی که از خدا خواست شرح صدر و سپس آن گونه تبلیغی که بتواند حرفش را به مردم بفهماند بود و دیگر چیزی که باز از خدا می‌خواهد همکار و هم راز و یاور که از اهل خودش باشد که صددرصد به او اعتماد کند و در موفقیتش شریکش باشد، است.